

C/2024/633

15.1.2024

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 września 2023 r. w sprawie T-600/21,
WS i in./Frontex, wniesione w dniu 14 listopada 2023 r. przez WS, WT, WY, WZ, YA i YB**

(Sprawa C-679/23 P)

(C/2024/633)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: WS, WT, WY, WZ, YA i YB (przedstawiciele: A.M. van Eik, L.-M. Komp, advocaten i E. Sharpston, Barrister-at-Law)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex)

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- skierowanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania, jeżeli Trybunał uzna to za konieczne, tak aby Sąd mógł dokonać wszelkich odpowiednich ustaleń faktycznych i rozstrzygnąć w przedmiocie zarzutów od 1 do 8 podniesionych przez wnoszących odwołanie w świetle wyroku Trybunału wydanego w przedmiocie niniejszego odwołania;
- tytułem ewentualnym – jeżeli Trybunał uzna to za możliwe – wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie niniejszego odwołania i stwierdzenie zasadności zarzutów od 1 do 8 podniesionych przez wnoszących odwołanie w pierwszej instancji;
- w każdym wypadku – obciążenie Frontexu kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie w ramach niniejszego postępowania odwoławczego, oraz kosztów postępowania w sprawie T-600/21 przed Sądem, wraz z odsetkami.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd naruszył prawo poprzez niepoprawne zakwalifikowanie skargi wnoszących odwołanie jako zaskarżenie wydanej względem nich decyzji odmawiającej przyznania im ochrony międzynarodowej lub (dorozumianej) decyzji o powrocie. Wnoszący odwołanie podnoszą zatem, że Sąd naruszył prawo przyjmując (w sposób dorozumiany), że Frontex nie miał żadnego obowiązku by sprawdzić co najmniej, czy operacja powrotu dotyczyła osób rzeczywiście odesłanych, w odniesieniu do których pisemna decyzja o powrocie została wydana przez właściwe organy krajowe. Ponadto Sąd nie sprawdził, czy Frontex nie rozpatrzył nieprawidłowo skarg, które wnoszący odwołanie wnieśli w ramach wewnętrznego mechanizmu rozpatrywania skarg Frontexu.
2. Sąd naruszył prawo poprzez przyjęcie, że nie było związku przyczynowego między działaniami i bezczynnością Frontexu a szkodą poniesioną przez wnoszących odwołanie. Wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo interpretując rozporządzenie w sprawie Frontexu w sposób zakładający, że Frontex nie ma niezależnego obowiązku zapewnienia poszanowania praw podstawowych człowieka w ramach lotów powrotnych. W związku z tym Sąd naruszył prawo zarówno w odniesieniu do kompetencji własnych Frontexu, jak i do zadań Frontexu w zakresie monitorowania, które wykonuje on wspierając państwa członkowskie w ramach przeprowadzania lotów powrotnych. Taka wykładnia rozporządzenia w sprawie Frontexu jest sprzeczna z kartą i czyni odpowiednie przepisy tego rozporządzenia nieskutecznymi i pozbawionymi znaczenia. Wykładnia dokonana przez Sąd również podważa właściwe stosowanie dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

3. Sąd naruszył prawo poprzez przyjęcie, że wymagany związek przyczynowy między działaniami i bezczynnością Frontexu a szkodą poniesioną przez wnoszących odwołanie został zerwany w wyniku ich własnych „wyborów”. Wnoszący odwołanie podnoszą, że poniesione przez nich szkody były możliwą do przewidzenia konsekwencją niedochowania przez Frontex spoczywających na nim obowiązków zapewnienia poszanowania praw podstawowych podczas operacji powrotu i zapobieżenia sytuacji, w której dana osoba musi wysiąść w państwie naruszającym zasadę non-refoulement. Dodatkowo Sąd nie uwzględnił faktu (jak jest to wymagane przez art. 3 EKPC i odpowiadający mu art. 4 karty), że wnoszący odwołanie ubiegali się o azyl i w związku z tym byli osobami szczególnej troski. Co więcej Sąd naruszył prawo przyjmując, że brak jest związku przyczynowego między niezgodnym z prawem działaniem Frontexu a opłatami poniesionymi przez wnoszących odwołanie z związku w wewnętrznej procedurą odwoławczą.
4. Sąd naruszył prawo orzekając, że załączniki C.1, C.3 do C.6 i E.1 są niedopuszczalne, jako że stanowią nowe dowody lub rozszerzenie dowodów przedstawionych w odpowiedzi na argumenty pozwanego przedstawione w odpowiedzi na skargę.
